

Aman

Macovei

Minovici

muzeul

clasele

CP, I, II III, IV

aria curriculară/ disciplina

AVAP

DP

MM

Limbajul formelor în arta tradițională

Activități integrate la Muzeul de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici

Muzică și mișcare, Arte vizuale și abilități practice, Dezvoltare personală

Clasele pregătitoare, I și a II-a

Muzică și mișcare

Subiectul lecției: *Melodie din zgomote*

Conținutul muzeal vă arată cum puteți integra mai bine muzica și mișcarea într-o activitate alături de alte discipline. Urmăriți mai jos cât de organic se întâmplă acest lucru!

Conținut muzeal

Instrumentele muzicale erau mai demult prezente în multe case ale oamenilor simpli. De multe ori țăranii își însoțeau activitățile zilnice cu muzică: femeile la șezători, ciobanii pe câmp, lautarii satului la sărbători etc.

Prin întrebări deschise, copiii vor fi provocați să distingă între sunete și zgomote pornind de la imagini cu instrumente muzicale, picturi sau fotografii expuse în sălile de la etajul muzeului (planșa 1, planșa 3). Dacă activitatea se desfășoară în clasă, le puteți proiecta colecția de fotografii din cadrul kitului.

Instrumentele pe care le-ați văzut la Vila Minovici scot sunete sau produc zgomote?

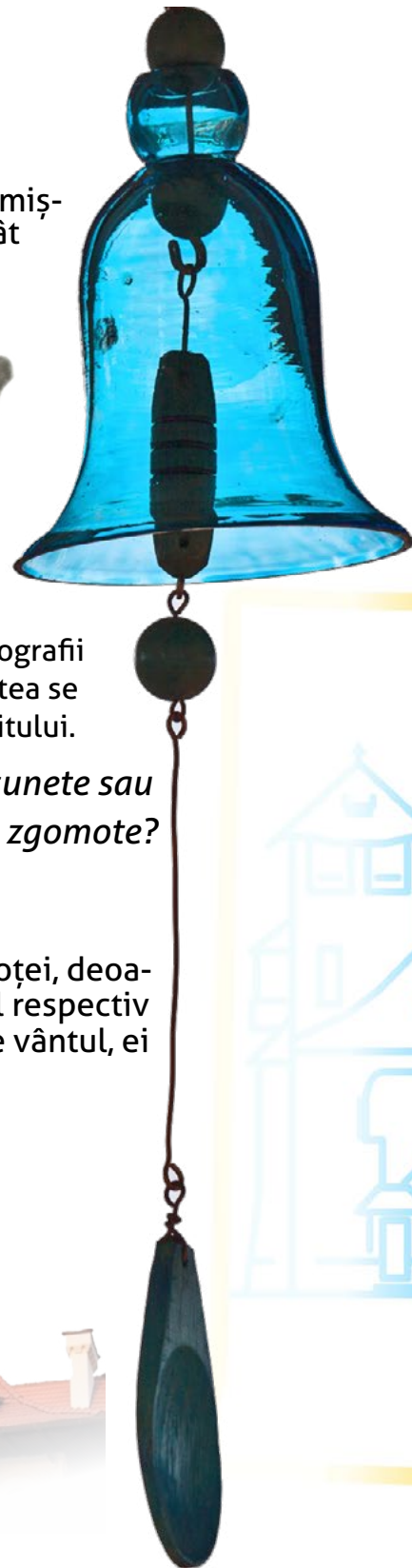
Bine de știut

Vila Minovici în care se află muzeul se mai numește și Vila cu clopoței, deoarece în turnul acesteia se află mai mulți clopoței din sticlă. Spațiul respectiv nu este accesibil publicului din motive de siguranță, dar, când adie vântul, ei pot fi auziți din curtea muzeului.

Clopoțeii produc sunete sau zgomote?

Planșa 2

MUZEUL
MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI

Obiect: *Taraful lui Ochi Albi,*

pictat de Carol Popp de Szathmáry, acuarelă pe hârtie (planșa 3)

Ochi Albi a fost un lăutar român care a trăit acum două sute de ani. Era de origine romă și, pentru că pe vremea aceea romii erau robi ai bisericii sau ai boierilor, el s-a născut ca rob. Chiar dacă a avut o copilărie grea, a reușit să ajungă un lăutar celebru, să cânte pe scene importante din București sau din alte țări și a fost primit în Societatea Autorilor, Compozitorilor și Editorilor de Muzică de la Paris. Nu a fost doar lăutar, ci și dirijor, compozitor, vâtaf peste lăutarii din București, adică un fel de șef al lor.

Năstase Ochi Albi cânta în taraful său în special la vioară. Primul război mondial l-a prins în Rusia unde dădea un recital pentru țar. Când a auzit că Bucureștiul a fost ocupat de nemți, a murit de inimă rea, adică de dorul copiilor și al soției.

Dicționar

Taraful este o formație de lăutari care folosesc instrumente de muzică populară.

Vâtaful era conducătorul unui grup de oameni care aveau aceeași meserie, erau curteni sau slujbași ai domnilor din Țara Românească și Moldova.

Este bine să știți:

Carol Popp de Szathmáry a fost pictor și grafician, dar și primul fotograf de artă român. A făcut fotografie de război, dar și nenumărate fotografii cu Bucureștiul de acum două sute de ani.

Activitate

Muzica este formată din sunete și zgomote. Oricine poate scoate sau produce sunete și zgomote. Sunetele te ajută să cânti, iar zgomotele te ajută să ții ritmul. Poți cânta o melodie din zgomote organizându-ți sunetele și zgomotele (de exemplu: trei bătăi din palme, trei bătăi pe piept, trei bătăi din picior etc.).

Împărțiți-vă în grupuri mici, după cât de mulți sunteți în clasă.

Veți **cânta** într-un taraf, care va reda atmosfera din pădure.

La început, fiecare grup caută sursa unui zgomot, alegându-și un rol (bufnița, cucul, ciocănitoarea, greierele, șarpele, lupul, ploaia, tunetul etc.), apoi cântă, imitând zgomotele, folosind vocea, onomatopee, fluieratul, pocnitul din degete, bătutul din palme/picior/pe piept/pe picior, tropăitul sau zgomotele provocate de alte obiecte (foi de hârtie, bețe lovite unele de altele, foșnetul unei pungi, boabe într-o sticlă).

Ca să experimentați, puteți și **dansa** și imita diverse gesturi ale vietăților din pădure (cum se unduie șarpele printre frunze, cum dau din aripi păsările, cum țopăie iepurele, cum răsar florile, cum sar căprioarele peste obstacole etc.).

Arte vizuale și abilități practice

Tema plastică: Punctul și linia; Tehnici de prelucrare a hârtiei

Conținut muzeal

Dicționar

Hora este un tip de dans țărănesc românesc, redat printr-un cerc de oameni care se țin de mâini și execută anumite mișcări. Cu timpul, numele de *horă* a ajuns să se refere la orice grup de oameni care stau în cerc. În trecut, *hora* satului era un moment de bucurie și de destindere, cu care satul se mândrea. Femeile tinere care trebuiau să se mărite erau „prinse în horă”, simbolizând faptul că sunt gata de căsătorie. Momentul era pregătit cu atenție, fetele erau îmbrăcate în haine de sărbătoare, uneori în costum tradițional. Hora satului se ținea în toate zilele de duminică, în zilele de sărbătoare sau la nunți.

Oamenii confecționează uneori obiecte, care nu le sunt doar utile, ci sunt și deosebit frumoase, împodobite cu semne și simboluri străvechi. Este o formă de comunicare și de a te înconjura de frumos. Unele dintre aceste obiecte ajung să fie considerate ulterior și de către ceilalți prețioase. Chiar dacă meșterii nu se consideră artiști, noi le apreciem creativitatea ca pe ceva extraordinar, adică îi spunem **artă**.

Activitate

Copiii vor identifica în muzeu obiecte pe care este redat acest motiv. În cazul în care activitatea se desfășoară în clasă, cadrul didactic va proiecta fotografii cu astfel de obiecte, disponibile separat, în cadrul kitului.

Ați contemplat cu atenție exponatele din Muzeul de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici? Ați descoperit obiecte pictate cu siluete care se țin de mână în cerc, formând dansul horei? Care sunt acestea?

(Vasele de lut, pictate și smălțuite, au motivul horei dispus circular pe burta vasului și lampa electrică din vestibul).

Dicționar

Din dorința de a comunica mai mult, oamenii au înțeles că pot da mai departe, de la o generație la alta simboluri scrise, desenate sau pictate. Dacă mesajul lor era muzical sau coregrafic și nu-l puteau păstra prin semne scrise, atunci îl transmiteau din generație în generație prin viu grai sau prin învățarea obiceiurilor. Acest mod de păstrare nevăzută se numește **tradiție**.

Planșele 4, 5, 6, 7

Activitate

Compoziție: La vânătoare de puncte și linii!

Observați cu atenție exponatele din Muzeul de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici și identificați puncte și linii care împodobesc obiectele. Numiți-le pe cele ornamentate cu aceste elemente de limbaj plastic. (vase de lut, obiecte de mobilier, costume populare, covoare).

Copiii vor fi împărțiți în trei grupe. Fiecare grupă desenează într-un chenar puncte, linii și forme așa cum își imaginezi că arată:

- o horă
- un cor de copii
- un spectacol de balet.

Autoevaluare

- am folosit linii și puncte pentru a mă exprima ca artist?
- am introdus în lucrare vreun element de noutate, personal?
- este armonioasă și expresivă lucrarea, ce sentiment sau stare de spirit îmi sugerează?
- rog colegii să-mi analizeze lucrarea, să spună ce elemente văd că împodobesc sau ar trebui adăugate tabloului meu.

Activitate practică: Hora din hârtie

Dicționar

Dacă ții strâns mai multe foi de hârtie suprapuse și tai cu foarfeca, după un contur desenat doar pe foaia de deasupra, mișcarea se repetă pe fiecare foaie. Așa poți multiplica o formă decupată cu minim de efort! O figură anume care se repetă într-o compoziție se numește **modul**. Modulul este un fragment pe care-l regăsești de mai multe ori și pentru că este repetitiv are rol decorativ.

Așa cum este acea bandă lungă de elemente așezate simetric, în repetiție, numită friză, la marginea tavanului, în sălile Muzeului de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici.

Urmează acești pași și...

- așază un dreptunghi și împăturește, în partea dinspre tine, un tiv mai lat.
- întoarce figura pe partea opusă și procedează la fel, făcând un contrativ exact de aceeași lățime.
- continuă astfel lucrând când pe o parte, când pe alta, până termini hârtia.
- desenează o siluetă pe o parte a evantaiului ținut strâns, cu palmele lipite de margini
- decupează, dar ai grijă să nu tai locul unde se ating mâinile omului de margine, așa legătura între siluete se va păstra
- după decupare, desfă ușor; vei observa că oamenii rămân legați între ei.

... îți va ieși o horă!

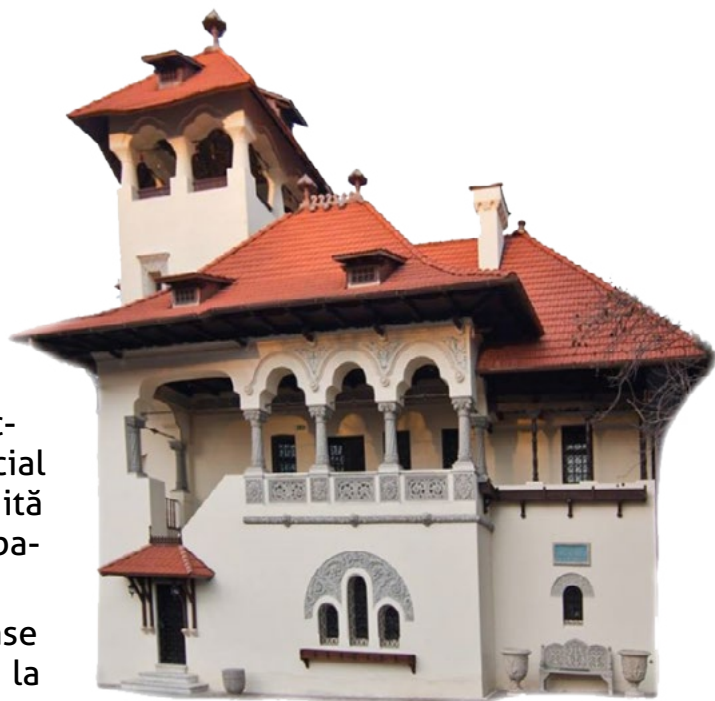
Dezvoltare personală

Subiectul lecției: *Ce știu despre mine?*

Conținut muzeal

Nicolae Minovici a fost un mare colecționar de artă țărănească. Pasiunea lui nu era doar aceea de a strânge obiecte frumoase pentru sine, ci și-a dorit foarte mult să dăruiască colecția sa întregului oraș, construind un muzeu special pentru acest lucru. La fel ca și colecția sa, alcătuită din mii de elemente, și casa este un obiect de patrimoniu.

Obiectele din colecția sa sunt variate, de la vase de ceramică la pictură, de la ouă încondeiate la costume populare sau lăzi de zestre.

Lada de zestre

Este un simbol al femeii care urma să se căsătorească. Lada de zestre, moștenită de la mamă la fiică, depozita fie veșmintele tradiționale, cele pe care mireasa le purta la nuntă, dar și după, cât și, țesături: cămăși, covoare, ștergare, fețe de masă - tot ce avea nevoie tânăra nevastă în noua ei locuință. Tot în ladă erau păstrate și hainele pentru înmormântare. Această ladă, a fetelor de măritat, reprezenta atât hărnicia fetei, cât și averea ei. Este confecționată din lemn sculptat sau pictat, decorul este simplu, regăsim atât pe capac, cât și pe lateralele lăzilor soarele, rozeta, crucea, spirala, punctele, pomul vieții, bradul.

Muzeul doctorului Minovici este ca o mare ladă de zestre pe care a dăruit-o nu moștenitorilor săi, ci întregului oraș.

De ce crezi că Nicolae Minovici a dorit să colecționeze obiecte de artă populară? Mai știi pe cineva care a făcut o colecție? Tu colecționezi ceva?

Activitate: Ce știu despre mine?

Se revine periodic la acest subiect, al cunoașterii de sine, deoarece copiii se percep diferit la această vârstă, pe parcursul unor perioade scurte de timp. Copiii sunt așezați în cerc și, atunci când le vine rândul, spun lucruri despre sine. De exemplu: *cea mai importantă calitate a mea este...; sunt foarte bun la...; cel mai mult îmi place să fac...; mi-aș dori să știu mai bine/mai mult...; nu-mi place la mine...; aș vrea să fiu ca...; am/nu am un hobby.* Activitatea va fi începută de învățător, pentru că toată lumea face parte din joc.

Pentru că părerile sunt subiective, se acceptă orice răspuns, iar pentru cei mai timizi se poate apela la desen.

De exemplu:

Trasează conturul propriei mâini. Apoi desenează pe fiecare deget ceva despre tine, la ce ești foarte bun, ce îți place să faci, ce ai vrea să mai îmbunătățești la tine, ceva ce nu îți place la tine.

Motivul decorativ al albinei

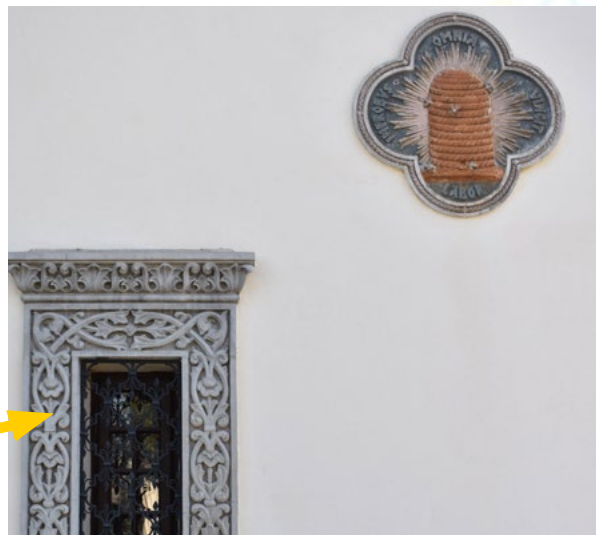
Pe fațada muzeului, chiar în dreapta ușii de la intrare, se poate vedea reprezentat în relief un roi de albine. Atunci când ajungeți la muzeu cu copiii, puteți să le propuneți o vânătoare de detalii ce pot fi descoperite de aceștia pe fațada clădirii.

„Labor omnia vincit improbus”! se poate citi deasupra. Adică „Munca stăruitoare învinge totul”. Asocierea albinei și a îndemnului la muncă cu muzeul nu este întâmplătoare. Privind retrospectiv viața doctorului Nicolae Minovici, format în antropologie, psihologie, medicină legală, fondator al Salvării (Ambulanței de azi), al primului spital de urgență, sau al catedrei de Medicină Legală de la Facultatea din Cluj, înțelegem că niciun alt simbol nu este mai potrivit pentru a reprezenta muzeul care îi poartă numele.

Alege un animal, o plantă sau o insectă care să se potrivească cu felul în care ești tu. Desenează sau coase un blazon care să te reprezinte folosind imaginea ființei alese de tine!

Planșa 20

Limbajul formelor în arta tradițională

Activități integrate la Muzeul de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici

Muzică și mișcare, Arte vizuale și abilități practice, Dezvoltare personală
Clasele a III-a și a IV-a

Muzică și mișcare

Subiectul lecției: *Folclorul muzical românesc*

Activitate

Folclorul muzical românesc a fost transmis prin viu grai timp de sute de ani. Creațiile s-au pierdut în marea lor majoritate nemaifiind practicate așa cum erau odinioară. Muzica se învăța în familie sau duminica la hora satului. Treptat, această muzică spontană și inventivă a primit tot felul de influențe, fiind transformată în cu totul alte genuri muzicale. În felul acesta putem vorbi despre muzică populară sau despre genul cunoscut din media sub numele de etno.

Puteți asculta câteva piese muzicale interpretate de grupuri muzicale care încearcă să recupereze muzica veche din partituri publicate în secolele trecute, adică exact acea muzică pe care o cântau pe vremuri românii, folosind instrumente simple și versuri inspirate de viața lor de zi cu zi.

Trei Parale: <https://www.youtube.com/watch?v=LmNFcs2KmaU>

Anton Pann Ansemble: <https://www.youtube.com/watch?v=yBer5S8UTL8>

Numește instrumentele muzicale din Muzeul de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici, văzute pe viu sau din fotografiile proiectate la clasă. Ce genuri de muzică s-ar putea interpreta la aceste instrumente? Știi vreun dans popular? Poți exemplifica? Ce genuri muzicale ascultați tu și familia ta?

Copiii vor fi, de asemenea, îndemnați să caute informații despre instrumentele văzute la muzeu sau în clipurile prezentate: cobză, fluier, caval, dairea, drâmbă etc.

Planșele 1 și 3

Arte vizuale și abilități practice

Tema plastică: *Punctul, linia și pata de culoare. Ceramica modelată*

Conținut muzeal

Mai demult, oamenii își împodobeau uneltele, porțile și stâlpii caselor, mobilierul (măsuțe, scaune, policioare, lăzi de zestre), lingurile și vasele, furcile de tors, scoarțele, hainele, țesăturile, cu semne moștenite de la o generație la alta. Multe dintre elementele decorative, cele mai multe simplificate, aflate pe exponatele din colecția lui Nicolae Minovici, sunt simboluri cu o anumită semnificație. Soarele este redat printr-o rozetă, apele printr-o linie șerpuită, munții de un zig-zag. Animalele și oamenii sunt compuși din câteva linii simple. Toate formele complicate sunt reduse la câteva forme geometrice formate din linii frânte: triunghi, pătrat, dreptunghi, romb, trapez.

Planșele 8-19

Activitate

Ce elemente de limbaj plastic ai descoperit în decorarea obiectelor?

(linii, puncte, pete de culoare)

Ai observat în natură imagini asemănătoare? Dă câteva exemple.

De ce formele rotunde din realitate sunt înlocuite cu linii frânte?

De ce detaliile din realitate sunt simplificate?

Nota bene

Deoarece contururile rotunde sunt foarte greu de realizat prin coasere, țesere, cioplire sau scrijelire, acestea sunt reprezentate prin linii drepte, puncte sau mici forme geometrice formate din linii frânte: munții au devenit zig-zag, soarele seamănă cu o morișcă sau cu o rozetă etc.

Dicționar

Procedeul prin care un artist popular simplifică la maximum o formă complexă se numește **stilizare**. El alege această modalitate de a decora obiectele pentru că este frumoasă, dar mai ales este practică, e mult mai ușor de creat astfel.

Linia, punctul și pata de culoare construiesc imagini care ne influențează starea atunci când privim o operă de artă și vom spune despre compoziție că este **expresivă**.

Activitate

Compoziție: **Costumul popular**

Cele două piese mereu moderne și mai ales spectaculoase prin cusăturile migăloase ale costumului popular sunt **ia** la femei și **cămașa** la bărbați. Desenele de pe aceste haine sunt cusute cu acul cu ață colorată.

Privește cu atenție o ie, observă traseele acului cu firul de ață, în ansamblu apoi în detaliu. Vei descoperi imagini simplificate, **puncte, linii, pete de culoare** așezate rânduri-rânduri. Dintre simbolurile cusute sau țesute, se remarcă soarele și stelele, pământul și cerul, flori, spicul de grâu, strugurele, vița-de-vie. Vei vedea că **punctul** apare ca întretăiere a două liniuțe formate din ața colorată (cruciuliță). Așezate în șiruri, perechi, sau grupuri, punctele formează **linii** sau forme, fiecare cu o semnificație. Cromatica este specifică, domină culorile roșu, negru, albastru, galben, sau verde.

Alege creionul, creioane colorate, acuarele sau carioca și fă schița grafică a unei bucăți din cusătura de pe mânecă, piept sau guler. Poți îngroșa liniile importante, pe care le dorești mai vizibile și poți contura și umple formele geometrice care formează desenele cu **pete de culoare**.

Un sfat

Secretul unei lucrări reușite este să nu încarci foaia cu toate culorile din cutie, alege doar două-trei nuanțe care se potrivesc frumos între ele.

Autoevaluare

- am folosit linii, puncte și pete de culoare pentru a mă exprima ca artist?
- am introdus în lucrare vreun element de noutate, personal?
- elementele de limbaj plastic pot reprezenta imagini la care m-am gândit (munți, râuri etc.)?
- este armonioasă și expresivă lucrarea, ce sentiment sau stare de spirit îmi sugerează?
- rog colegii să-mi analizeze lucrarea, să spună ce elemente văd că împodobesc sau ar trebui adăugate tabloului meu.

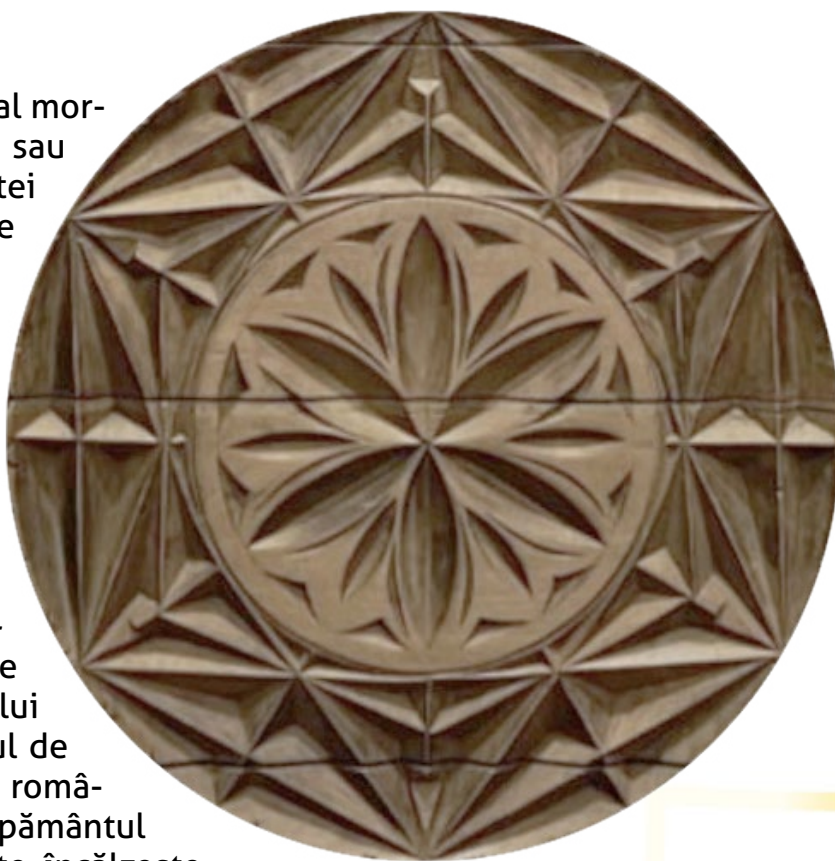
Un alt sfat

Puteți organiza cu lucrările o expoziție și să analizați creațiile într-o mică dezbatere, sau să le alăturați, pentru a crea un panou decorativ pe peretele clasei.

Dicționar de simboluri

Soarele

Astrul zilei, considerat izvor al vieții și al morții, apare sub formă de rozetă, morișcă sau romb. Simbolul soarelui sau al rozetei apare atât pe poarta gospodăriei, pe stâlpii și grinzile care susțin prispa casei, pe cruci și troițe, în interiorul caselor țărănești pe lăzi de zestre, dulapuri, cuiere, scaune, scoarțe, ștergare, obiectele de ceramică, cât și în modul în care colecționarul Nicolae Minovici a dispus aranjarea obiectelor (de exemplu, farfuriile aranjate pe tavan sub forma unei rozete sau grupurile de linguri din încăperea *Sala de mâncare* dispuse tot sub forma unei rozete circulare). Soarele este un simbol al lui Dumnezeu, are rolul de a curăța spațiul de orice influență malefică. În legendele românești „soarele luminează și încălzește pământul și pentru că nu are nici un pic de răutate, încălzește deopotrivă orice vietate”.

Pomul vieții

Apare sub diverse variante: creangă de brad, brad, arbori, glastre cu flori sau ghivece, spice de grâu sau secară. Este sculptat pe porțile din Maramureș, pe piesele de mobilier, pe furcile de tors, pe lăzile de zestre, pe fețele de pernă din Maramureș și Oltenia, pe cămășile femeiești din Vlașca, pe scoarțele din Banat și Oltenia, pe cahlele din Transilvania. În credința populară, spicele erau și simboluri ale bogăției, iar frunzele pot fi interpretate ca simboluri ale nemuririi și învierii.

Bine de știut

Unii specialiști sunt de părere că singurele costume populare originale, autentice, sunt cele care au fost create până în 1920. Ei susțin că portul popular autentic s-a pierdut acum o sută de ani pentru că în zilele noastre iile sunt cusute cu motive tradiționale care nu mai respectă în-

tocmai caracteristicile regiunii din care provin. Pentru a recunoaște o ie autentică, trebuie să fii atent la un detaliu important: ia origina-
lă nu este terminată, deoarece femeile de la sat considerau că
perfecțiunea nu este a omului, ci îi aparține lui Dumnezeu.

Începând din anul 2013, susținători entuziaști ai tradi-
țiilor românești au impus 24 iunie ca Ziua Internațio-
nală a lei.

Portul popular reprezintă unul dintre cele mai
importante elemente de bază ale culturii unui
popor. Pentru a marca rolul în promovarea
portului popular românesc, sărbătorim
anual, în cea de-a doua duminică a lunii
mai, Ziua Portului Popular românesc.

Dicționar

Artiștii care modelea-
ză lutul și creează vase
tradiționale, podoabe,
figurine etc. se numesc
ceramiști.

Ceramica este lu-
tul modelat care,
după uscare, este
copt în cuptoare
speciale, la tem-
peraturi foarte
înalte (*nu poți face
asta la cuptorul de
la aragaz*) și, prin
ardere, se transformă
din pământ în ceramică
(materialul din care sunt
făcute vasele tradiționale).
Ceramica arsă este împerme-
abilă (poate ține lichide).

Cuptorul și flacăra sunt folosite și de
artiștii sticlari, care modelează sticla topi-
tă la foc, sau artiștii care modelează metalul,
devenit moale și ușor de modelat la temperatură
mare. Din acest motiv, că lucrarea de artă depinde de foc
pentru a fi finalizată, aceste arte se numesc **arte ale focului**.

Activitate practică: Vasul

Ai nevoie de o planșetă și o bucată mare de argilă ca să modelezi forme decorative în lut (vaze, ghivece de flori, farfurioare, ceșcuțe, castronele tradiționale, suport de lumânare, câte nu poți inventa!). Frământă bulgărele de lut, mărunțește-l, adună-l la loc, așa cum faci când te joci cu plastilina. Dacă simți nevoia, udă din când în când lutul cu puțină apă, ca să se înmoaie și omogenizeze. Modelează bucata de lut fără a o fragmenta, dându-i forma pe care ți-o dictează imaginația. Dacă ești mai răbdător sau răbdătoare, poți modela vasul din bucăți, fiecare lucrată separat, apoi asamblate. Când ești mulțumit sau mulțumită de forma vasului, îl netezești pe interior și exterior, ca să nu aibă fisuri. După uscare, pictează vasul cu acuarele și păstrează-l cu grijă pentru că este casant.

Obiectele de ceramică nu trebuie să rămână într-o singură culoare, cea a lutului ars. Gândește-te la un peisaj, vietăți, forme geometrice sau lucruri deosebite care te înconjoară, stilizează-le și decorează cu ele vasul tău. Dacă ajungi la un centru de olărit, după pictare cu pigmenți specifici ceramicii, vasul tău va fi introdus în cuptor, iar culorile aplicate vor crea un smalt rezistent.

Bine de știut

În anul 2012, pe lista Patrimoniului cultural imaterial al umanității UNESCO, a fost inclusă **zona Horezu și ceramica tradițională**. Realizarea **ceramicii de Horezu** este un meșteșug împărțit între bărbați și femei: bărbații strâng lutul și îl prelucreză, olarii produc apoi ceramica, iar la final, femeile o decorează.

La 40 de kilometri de București, într-un sat de 700 de locuitori, s-a născut un muzeu dedicat artei olăritului. **Școala de la Piscu** are peste 1000 de piese de ceramică expuse, o sală dedicată artei contemporane, ateliere de olărit pentru copii și adulți, precum și o clădire superbă, premiată la sfârșitul anului 2021 cu Premiul Anualei de Arhitectură, un premiu foarte important pentru cei care imaginează clădiri originale, interesante și ecologice.

Dezvoltare personală

Subiectul lecției: **Autocunoașterea**

Activitate: Ce știu ceilalți despre mine? Ce știu eu despre ceilalți?

Împărțiți-vă în grupuri mici și dezbateți în grup cu argumente pro/contra gestul lui Nicolae Minovici de a dona colecția sa de o viață orașului București. Ești de acord cu gestul său? Ce altceva ar fi putut face cu obiectele colecționate? Tu ce-ai fi făcut în situația asta? Cum crezi că s-a simțit Nicolae Minovici când a donat colecția sa orașului București? Ce crezi că au simțit/simt locuitorii orașului în legătură cu gestul său?

Puși în situația de a se gândi la acest subiect, copiii se vor analiza în raport cu sine și cu ceilalți. Fiind un subiect sensibil, le puteți sugera să răspundă în scris, fără să se semneze.

Sarcini: Scrie trei lucruri despre tine. Ce știi despre colegul/colega ta?

Nicole Minovici

Detaliu instrumente muzicale (fluiere, secolele XIX-XX) expuse la etaj, în *Odaia fetei*

Cele două fotografii din patrimoniul Muzeului de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici, aduc în prim-plan tulnicul și rolul lui în comunitățile tradiționale. Se pot vedea reprezentarea ciobanului și chemarea oilor cu ajutorul tulnicului, iar în cea de-a doua fotografie sunt reprezentate două tinere din zona Munților Apuseni, îmbrăcate în straie populare.

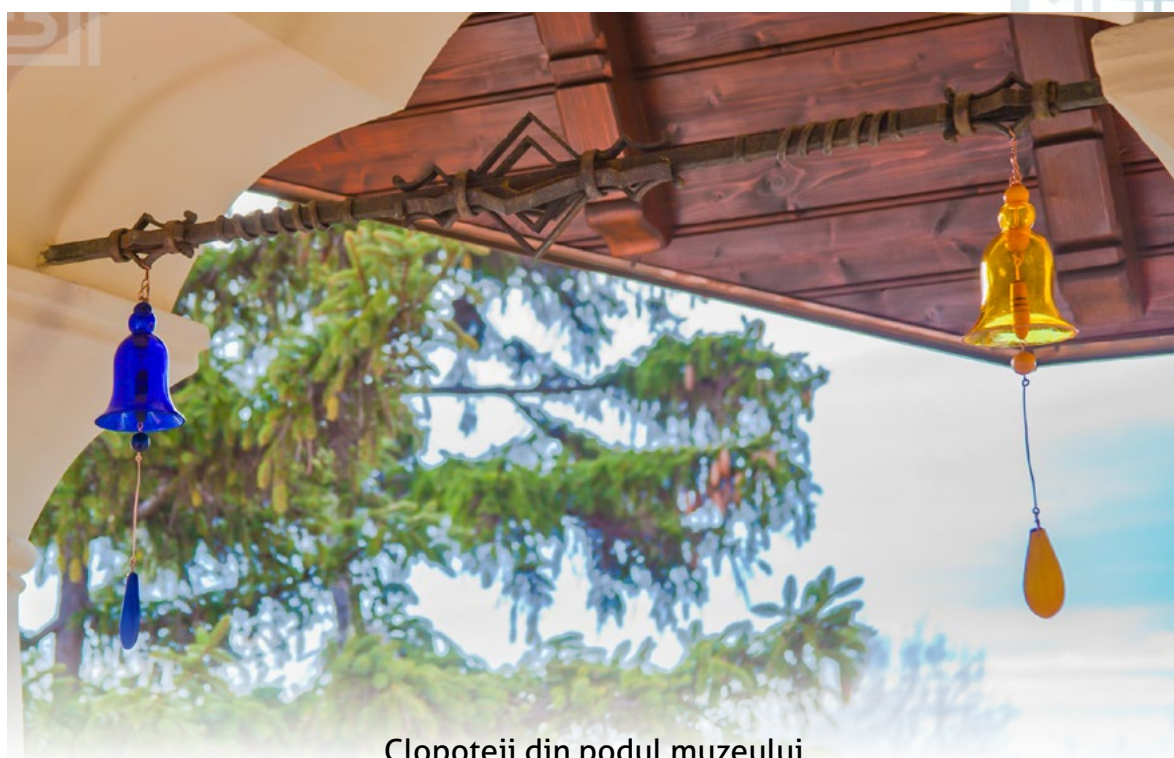
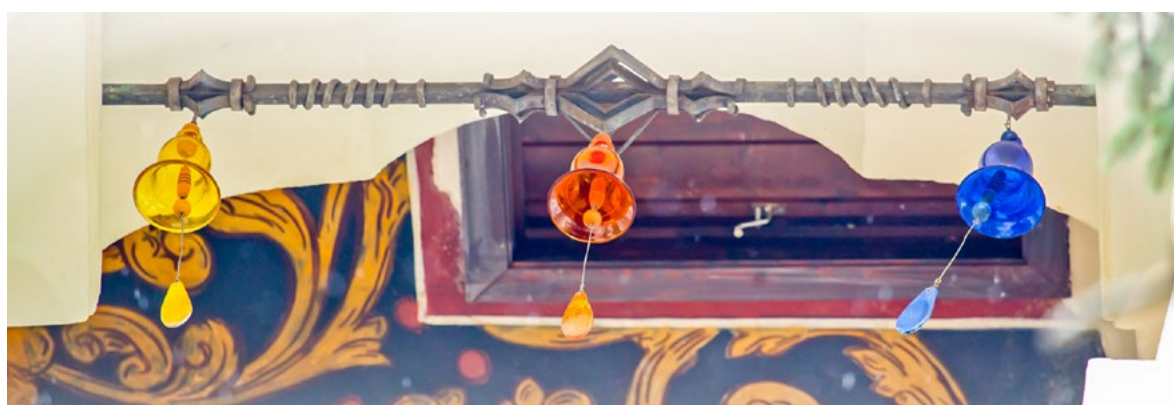
Aman

Macovei

Minovici

Clopoșeii din podul muzeului

Taraful lui Ochi Albi, pictat de Carol Popp de Szathmáry, secolul XIX, Acuarelă pe hârtie

Aman

Macovei

Minovici

Lampă electrică – motivul horei,
Atelier Troița, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Este confecționată din lut supus următoarelor tehnici: curățarea, dospirea, frământarea, modelarea pe roată olarului, angobarea cu humă albă, arderea. Aceasta este pictată manual, glazurată și arsă în cuptor.

Ou încondeiat - motivul horei, secolul XIX.

Tehnică/Material: ou; ceară de albine; încondeiere; tehnici de decorare a ouălelor; vopsire.

Ou de găină decorat cu motivul horei, realizat cu condeiul și feleșteul, cu ceară, prin imersare în culoare vegetale (tehnica negativ-pozitiv "batic").

**este în suportul cu ouă din Sala de mâncare*

Vază - motivul horei,
atelier Troița, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Este confecționată din lut supus următoarelor tehnici: curățarea, dospirea, frământarea, modelarea pe roată olarului, angobarea cu humă albă, arderea. Aceasta este pictată manual, glazurată și arsă în cuptor.

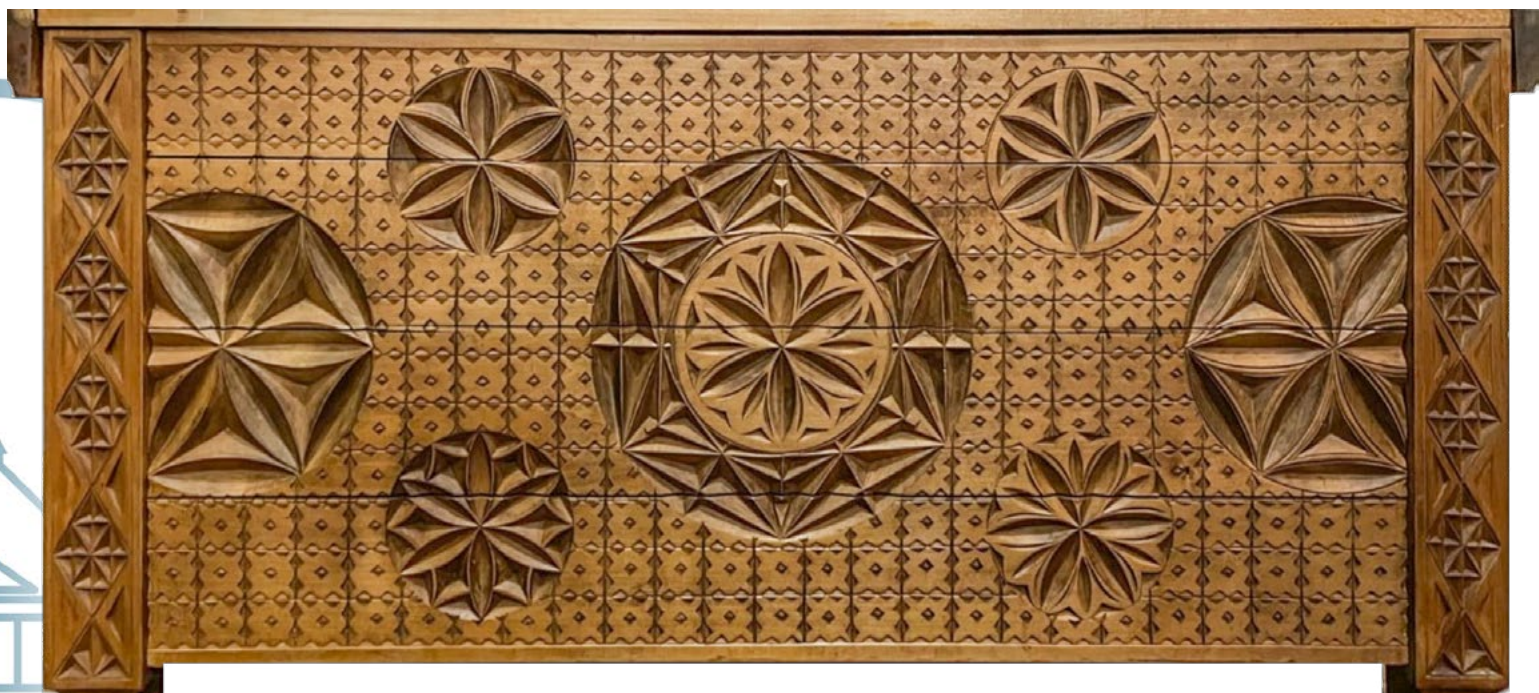
**vaza se află în Odaia fetei*

Vază - motivul horei,
atelier Troița, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Este confecționată din lut supus următoarelor tehnici: curățarea, dospirea, frământarea, modelarea pe roată olarului, angobarea cu humă albă, arderea. Aceasta este pictată manual, glazurată și arsă în cuptor.

**vaza este în holul de la intrare, pe blidar*

Lăzi de zestre, secolul XX, Transilvania.

Detaliu scoarță, autor necunoscut, secolul XIX.

Zona geografică: Oltenia. Tehnică/Material: Întreaga țesătură a fost realizată prin tehnici manuale de lucru, alesul fiind realizat cu mâna, de tipul „curb oltenesc”.

**Motiv decorativ- pomul vieții*

Pistolnic pictat (folosit la ștampilarea prescurei sau a colacilor care se dădeau de pomană),
Autor: Necunoscut, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Realizat din lemn,
cu decor realizat prin pictare a motivelor religioase.

Tipar de caș sau păpușar.

Autor: „Al” și „A” (sunt inițiale care apar pe tipar), 1915.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Realizat din lemn, cu decor realizat prin scrijelire, decupare

*Motivul crucii, motivul omului, rozeta

Detaliu panou decorativ, autor necunoscut, secolul XIX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Realizat din lemn, cu decor realizat prin scrijelire, decupare

*Motivul rozetei

Ou încondeiat (femeia care toarce), autor necunoscut, secolul XIX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: ou; ceară de albine; încondeiere; tehnici de decorare a ouălelor; vopsire. Ou de găină decorat cu motive realizate cu condeiul și feleșteul, cu ceară, prin imersare în culoare vegetale.

Farfurie Saschiz, autor necunoscut, 1793.

Zona geografică: Transilvania. Tehnică/material: Farfuria este realizată din pastă ceramică sau lut, angobată, cu decorul realizat fie prin zgrafiere sau printr-o tehnică numită batic (mai întâi, pe farfurie s-a trasat decorul cu ceară de albină, apoi s-a pus culoare de fond, albastru de cobalt, iar la prima ardere, ceara de albine s-a topit și a rămas decorul).

*Motivul păsării

Strachină, autor/atelier necunoscut, început de secol XX.

Zona geografică: Oltenia (Horezu). Tehnică/Material: Este confecționată din lut supus următoarelor tehnici: curățarea, dospirea, frământarea, modelarea pe roată olarului, angobarea cu humă albă, arderea. Aceasta este pictată manual, glazurată și ars în cuptor.

Farfurie, atelier Ghe. Niculescu, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Este confecționată din lut supus următoarelor tehnici: curățarea, dospirea, frământarea, modelarea pe roată olarului, angobarea cu humă albă, arderea. Aceasta este pictată manual, glazurată și arsă în cuptor.

Farfurie, atelier Troița, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/Material: Este confecționată din lut supus următoarelor tehnici: curățarea, dospirea, frământarea, modelarea pe roată olarului, angobarea cu humă albă, arderea.

Aceasta este pictată manual, glazurată și arsă în cuptor.

Farfurie, autor necunoscut, secolul XIX

Zona geografică: Transilvania (Turda). Tehnică/material: Este confecționată din lut supus următoarelor tehnici: curățarea, dospirea, frământarea, modelarea pe roată olarului, angobarea cu humă albă, arderea. Aceasta este pictată manual, glazurată și arsă în cuptor

Cană/Canceu, autor necunoscut, Atelierele Domeniilor Coroanei Regale, secolul XIX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Este confecționată din lut supus următoarelor tehnici: curățarea, dospirea, frământarea, modelarea pe roată olarului, angobarea cu humă albă, arderea. Aceasta este pictată manual, glazurată și arsă în cuptor. Cană dispune de un decor realizat pe un fond maro, cu motive geometrice și vegetale pictate cu alb. Pe fund, cana are ștampila atelierului în care a fost realizată.

Ploscă, autor necunoscut, atelierele Domeniilor Coroanei Regale, secolul XIX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Este confecționată din lut supus următoarelor tehnici: curățarea, dospirea, frământarea, modelarea pe roată olarului, angobarea cu humă albă, arderea. Aceasta este pictată manual, glazurată și arsă în cuptor.

Labor omnia vincit improbus
„Munca stăruitoare învinge totul”